

Η ΩΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

Η ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Τα πρόσωπα κι' ο κινηματογράφος. Ένα περίεργο άρθρο του 'Αμερικανού δόκτορος Ρ. Πασσο. Η θαυμαστρίες των «αστέρων» και η νεωτέρα αισθητική χειρουργική. Η μεταμορφώσεις των 'Αμερικανίδων. Πώς η άσχημος γίνονται ωραίες. Τα μοντέλλα των σημερινών γυναικών, κτλ.

γυναικεία ωμορφιά είνε σήμερα τὸ πὸ ἀκαθόριστο καὶ τὸ πὸ ἀλλόκοτο πράγμα... Δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς: —Νὰ μὴ ὠμορφὴ γυναικί! —Εἶνε προτιμώτερο νὰ πῆ: —Νὰ μὴ γυναικί πὸν ξέρεῖ νὰ φαίνεται ὠραία!...

Κι' ἀλήθεια, ἡ μόδα τῆς ὠμορφιάς ἀλλάζει ἀκριβῶς ὡς τὶς μόδες τῶν φορεμάτων. Μιὰ ἐποχὴ ὁ κόσμος τρελαίνεται γιὰ τὶς μελαγχρινές. Ἐπειτα ἦρθε ἡ μόδα τῶν ξανθῶν μαλλιών κι' ὅλες ἡ γυναικὲς, ὡπως ἦταν ἐπόμενο, ἔγιναν ξανθές. Κι' αὐτὴ ἡ ἱστορία συνεχίζεται, ἀκολουθώντας τὴ μόδα τοῦ

κινηματογράφου. Ὁ κινηματογράφος εἶνε σήμερα ὁ διαιτητὴς τῆς κομψότητος καὶ τῆς ὠμορφιάς.

Μὰ πὸς τώρα μπορεῖ μὴ γυναικί ν' ἀποκτήσῃ τὴν γοητεία τῆς Μάρλεν Ντῆτριχ, τὸ θέλγητρο τῆς Γκρέτας Γκάρμπο, τὸ γλυκὸ χαμόγελο τῆς Νόρμα Σῆρρ; Ἄς δοῦμε τί λέει σ' ἓνα ἀποκαλυπτικὸν ἀρθρο τοῦ ὁκτορ Ραϊμόνδου Πασσο. Ὁ δόκτωρ Πασσο εἶνε ὁ ἄνθρωπος πὸν ξέρεῖ νὰ μεταμορφώσῃ τὴς γυναικὲς εἰς κινηματογραφικὸς «αστέρες».

«Δὲν εἶνε ὠσὸς,—γράφει ὁ Ἀμερικανὸς δόκτωρ,—νὰ εἶνε κανεὶς ἄσχημος σήμερα καὶ νὰ μὴ ἀκολουθῇ τὴν ὠμορφίαν τῆς ἐποχῆς του. Ποία εἶνε αὐτὴ ἡ ὠμορφία; Εἶνε ἡ ὠμορφία τῶν «αστέρων» τοῦ Χόλλυγουντ! Μιὰ πραγματικὴ ἀπομυμῆσις τῆς Γκρέτας Γκάρμπο κάνει σήμερα μεγαλύτερη ἐντύπωση ἀπὸ μιὰ γυναικί πὸν ἔχει τὴν ὠμορφίαν τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Γι' αὐτὸ δὲ ὅλα τὰ Ἰνστιτούτα Καλλονῆς φροντίζουν ν' ἀκολουθοῦν τὶς τάσεις τῆς μόδας πὸν λανθάνεται ἀπὸ τὴν πλὴν τοῦ κινηματογράφου καὶ διαδίδεται κατόπιν σ' ὅλο τὸν κόσμον. Ἐδὼ καὶ λίγα χρόνια, δὲν θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ φανταστῇ, ὅτι ἡ «θεντέττα» τῆς ὀθόνης θὰ ἐξασκοῦσαν τόσο μεγάλη ἐπίδρασι στὶς θαυμάστριές τους, ὡστε αὐτὲς νὰ θέλουν ν' ἀπομυμῆθουν τὸ πρόσωπό τους καὶ νὰ φορέσουν τὴ μάσκα τους. Γιατὶ, ἀλήθεια, πρόκειται περὶ μάσκας! Μιὰ γυναικί πὸν θέ-

λε νὰ φορέσῃ τὴ μάσκα ἐνὸς «αστέρος» γίνετα ἀγνώριστη; Χάνει κάθε ἰδιαιτερο χαρακτηριστικὸ τῆς. Μὲ τὶς προόδους πὸν ἔχει κάνει σήμερα ἡ αισθητικὴ χειρουργικὴ, σὰς ἀλλάζει δίχως κανένα κίνδυνον τὴν ὠμορφίαν τοῦ προσώπου σας. Μιὰ χειρουργικὴ ἐπέμβασις πολὺ λίγο ὀδυνηρὴ, μερικὲς μέρες ἀκίνησις σ' ἓναν ἥσυχο θάλαμο τοῦ Ἰνστιτούτου, ἔνα κατ'ἀλλῆλο μασσάζ καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε! Ἐπειτα μὲ ἀρχίζου ἡ φροντίδες τοῦ μακιγιέρ σας καὶ τοῦ κομμωτοῦ σας. Ὁταν τελειώσουν κι' αὐτές, ἔχετε περὶ τὴν ὠμορφίαν πὸν ἐπιθυμεῖτε. Εἰσαστε κι' ἔσεῖς ἓνα ἀπὸ τὰ ζωντανὰ ὀμοιώματα «αστέρων» πὸν κυκλοφοροῦν κατὰ χιλιάδες σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Αὐτὴ εἶνε σήμερα ἡ μόδα. Καμμιά γυναικί δὲν μπορεῖ νὰ τὴν περιφρονῇ. Ἀλλοιῶς θὰ φαίνεται ἄσχημη! Κι' ὑπάρχει γυναικί πὸν νὰ θέλῃ νὰ φαίνεται ἄσχημη;

Παρ' ὅλ' αὐτὰ, δὲν εἶνε πολλὸς καιρὸς, πὸν ἦταν τῆς μόδας τῆς Ἀμερικῆς ἡ μελαγχολικὴ καὶ ἄρρωστες φυσιογνωμίες. Οἱ «αστέρες» τῆς ὀθόνης τότε ἔπαιζαν συγκινητικὰ ἐρωτικὰ δράματα με δυστυχισμένες καὶ μελαγχολικὲς ἥρωίδες. Ἀναγκάζονταν λοιπὸν νὰ παραμορφώσουν τὸ πρόσωπό τους με θαθεῖες ρυτίδες πάνω ἀπὸ τὸ μέτωπο, στὶς ἄκρες τῶν ματιῶν, στὰ μάγουλα. Ἐτοί ἔδιναν τὴν ἐντύπωση γυναικῶν πὸν ὑπέφερον. Τὴ μόδα αὐτὴ δὲν ἀργῆσαν φυσικὰ νὰ τὴν ἀκολουθήσουν ὅλες ἡ θαυμάστριές τους. Κι' ἡ ζωὴ στὴν Ἀμερικὴ ἔγινε ἓνας θλιβερός τόπος, ὅπου κυκλοφοροῦσαν γυναικὲς με κουρασμένα μάτια καὶ με θαθεῖες ρυτίδες πῶνον τὸ πρόσωπον. Εὐτυχῶς, αὐτὴ ἡ μόδα πέρασε πολὺ γρήγορα. Σήμερα οἱ «αστέρες» ἔπαιζαν περὶ νὰ παίζου δράματα με ρομαντικὲς ἐρωτικὲς πε-

ριπέτειες. Ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τῆς ὀπερέττας, τῆς κωμωδίας καὶ τῶν ἀστευομικῶν περιπετειῶν με τοὺς γκάγκωτες. Ἡ «θεντέττα» λοιπὸν τῆς ὀθόνης ἀναγκάστηκε νὰ προσαρμοθοῦν στὴν ἐποχὴ τους κι' ἔγιναν «μοιραίες» καὶ «αστακτικὲς γόσσοες». Καὶ φυσικὰ, μαζὺ τους, ἔγιναν κι' ὅλες ἡ γυναικὲς τὸ κόσμον. Πῶς; Ἀπέκτησαν τὴν τεχνητὴ ὠμορφίαν τῶν Ἰνστιτούτων Καλλονῆς.

Μὰ κι' ἡ ὠμορφία τῶν «αστέρων» δὲν εἶνε φυσικὴ. Ξέρετε, θέβατα, ὅτι ἡ Νόρμα Σῆρρ ἦταν ἄσχημη κι' ὅτι ἀφοῦ πέρασε πρῶτα ἀπὸ τὰ χέρια τῶν αισθητικῶν χειρουργῶν καὶ τῶν Ἰνστιτούτων Καλλονῆς τοῦ Χόλλυγουντ, ἔγινε ὅπως εἶνε σήμερα: μιὰ θελκτικὴ γυναικί. Τὸ ἴδιο κι' ἡ Λίλιαν Χάρθευ. Αὐτὴ ἡ τόσο χαριτωμένη «θεντέττα» μόλις πάτησε τὸ πόδι τῆς στὴν πλὴν τοῦ κινηματογράφου, ἔμοιαζε ὡς...ἐπαρχιώτισσα. Δὲν ἦταν ἄσχημη κι' ὅμως δὲν τὴν πρόσεξε κανεὶς. Δὲν ἦταν κακοτυμημένη κι' ὅμως καμμιά γυναικί δὲν σχολιάζε τὶς τουαλέττες τῆς. Μὰ τὶ συνέβαινε λοιπὸν; Ἀπλούστατα. Εἶχε ξεχάσει πρὶν ἐμφανισθῆ στὰ «στούνιο» τοῦ Χόλλυγουντ νὰ περῆσ ἀπὸ ἓνα Ἰνστιτούτο Καλλονῆς γιὰ νὰ τῆς δόσῃ ὅτι τῆς ἔλειπε: Ἐκεῖνον τὸν τόνον τῆς τασιγνιάς, πὸν ἔχουν μόνο ἡ Ἀμερικανίδες. Ὅταν τὸν ἀπέκτησε, ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς πὸν γνωστές, γιὰ τὴν ὠμορφίαν τους, «θεντέττες» τοῦ κινηματογράφου.

Κάθε μέρα λοιπὸν δέχομαι τὴν ἐπισκεψὴ πολλῶν Ἀμερικανίδων, ἡ ὁποῖες μοῦ δείχνουν τὴν φωτογραφία τῆς Γκάρμπο, τῆς Ντῆτριχ ἢ τῆς Κράουφορντ καὶ μοῦ λένε: —Πολὺ θὰ ἤθελα νὰ γίνω ἔτσι ὡς τὴν ἀγαπημένη μου «θεντέττα!

Ἄλλες πάλι μοῦ φέρνουν τὰ παιδιὰ τους γιὰ νὰ τὰ κάνω νὰ μοιάζου με μεγάλους ἄνδρες. Καὶ προτιμοῦν συνήθως τοὺς διασημοὺς ἥρωες ἢ τοὺς ἄνθρώπους πὸν ἀναστάσασαν τὸν κόσμον. Σκεφθῆτε τώρα ἓνα παιδί πὸν τῆρε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος μπορεῖ νὰ γίνῃ μικροπωλητὴς ἢ «ἀρχιγκάγκωτες»! Ἡ Ἀμερικὴ ὕστερα ἀπὸ ἑκοσι χρόνια, θα εἶνε ἡ πὸν παρὰδοξὴ χώρα τοῦ κόσμου...

Μιὰ φορὰ μοῦ συνέβη κάτι πὸν δὲν τὸ περιμένα. Μ' ἐπεσκόφηκε μιὰ ἀπὸ τὶς πὸν γνωστές «θαυμάστιες» τοῦ Νέου Κόσμου καὶ μοῦ ζήτησε νὰ τὴν μεταμορφώσω σὲ τέτοιο τρόπο, ὡστε νὰ ἔχη τὰ μάτια τῆς Γκρέτας Γκάρμπο, τὰ χεῖλη τῆς Τζόαν Κράουφορντ, τὴν μύτη τῆς Νόρμα Σῆρρ καὶ τὰ πλατύνια μαλλιά τῆς Τζὶν Χάρλοου. Τὸ ἀποτέλεσμα; Σήμερα εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς ὠραιότερες γυναικὲς τῆς Ἀμερικῆς.

Μὰ ἡ πελατεία μοῦ δὲν ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ γυναικὲς. Ὑπάρχουν καὶ Ἀμερικανοὶ πὸν θέλουν νὰ ἔχουν τὴν ὠμορφίαν τοῦ Νοθάρου ἢ τὴν γοητεία (;) τοῦ Γκαϊίμπελ. Σ' αὐτοὺς ἡ ἐγχείρησις σὲν πρόσωπο εἶνε εὐκολώτερη, γιὰτὶ μόνο ὅταν ἔχουν κάποια ὁμοιότητα μ' ἓναν «αστέρα» ἔρχονται καὶ με βρίσκουν γιὰ νὰ τὸν τοῖσω περισσότερο. Ἐγὼ λοιπὸν δὲν κάνω τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ συμπληρώω τὶς ἀτέλειες τῆς φύσεως.

Ὑπάρχουν ἀκόμη κι' ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου, οἱ ὁποῖα γιὰ νὰ ὑποδοθοῦν καλά ἓνα πρόσωπο, θέλουν νὰ τοῦ μοιάζου. Ἐνας ἠθοποιός μιὰ μέρα ἤθελε νὰ παίξῃ τὸν ρόλο τοῦ μεγάλου δανθῆ Μπρούμπελ. Κατέφυγε λοιπὸν στὴν κλινικὴ μοῦ καὶ μοῦ ζήτησε νὰ τὸν μεταμορφώσω σὲ Μπρούμπελ. Πράγματι δέ, κατ'ἀφερα νὰ τὸν κάνω νὰ μοιάζῃ σὰν τὸν περίφημον Ἀγγλο δανθῆ.

Ἡ τακτικὴ πελατεία μοῦ, ὡστόσο, εἶνε γυναικὲς. Ὅλες τους θέλουν, ὡπως σὰς ἀνέφερα, ν' ἀποκτήσουν τὴν κινηματογραφικὴ ὠμορφίαν τοῦ «αστέρος» πὸν θαυμάζουν. Κι' ἔτσι κάθε «θεντέττα» τοῦ Χόλλυγουντ ἔχει σήμερα σ' ἑλές τὶς χώρες πολλὲς χιλιάδες θαυμάστριες πὸν θέλουν μοιάζου καταπληκτικὰ καὶ πὸν καμμιά φορὰ τὴν ἐλεπερνοῦν στὴ χάρη, στὴν ὠμορφίαν καὶ στὴν ἐκκεντρικότητα. ΛΟΥΣΙΕΝ ΒΑΑ

Ἡ Μάρλεν Ντῆτριχ κι' ὁ Ραμόν Νοθάρου